

Armageddonul vine în anul 2000 ?

.....Lume care dă creatorului doar materialul de lucru, elemente din concret pe care acesta le transformă după nevoia sa lăuntrică făurindu-și astfel un alt univers. Ca subterfugiu în fața realității. Fiindcă realitatea îi este ostilă. Ostilă deoarece o conștientizează prea mult. îi vede ridurile. Hidoasele-i riduri. Artistul despre care vorbesc nu este un luptător. Fire hipersensibilă, în fața lumii este întotdeauna un învins, în destinul lui tragic, lipsit de măreție îl pot asemăna antieroului despre care ne vorbește Dostoevski în "însemnări din subterană".

Artistul este un însingurat. Raportându-se la sine însuși artistul suferă. Frământarea dinaintea pânzei goale care își așteaptă expresia. Actul creator este ca un spasm. Fericirea, fiind un scop în sine nu simte nevoia exprimării. Numai durerea are acest neasemuit privilegiu. Și artistul dă glas acestei dureri. Cred că s-ar potrivi aici un citat din Baudelaire cu care voi și sfârși această cugetare: "E un miraculos privilegiu al artei că oribilul, artistic exprimat, devine frumusețe și că durerea ritmată și cadențată umple spiritul de o bucurie liniștită".

De ce multă lume se teme de venirea anului 2000? Primul răspuns pe care l-ar da oricine, ar fi de genul : " Vine sfârșitul lumii!" Dar este oare așa? E posibil, dar tot atât de bine poate să vină mâine, peste zece sau o sută de ani.

Atunci de unde această teamă? De unde ideea de sfârșit a lumii? Răspunsul trebuie căutat în religie, căci ea a generat această întrebare. Toate popoarele au avut și au ideea de divinitate, de o putere supranaturală care a creat lumea și care din diferite motive, în funcție de religie, o va și distruge.

În creștinism Dumnezeu este Cel care a creat lumea. De ce a creat-o? Nu pentru că ar fi avut nevoie de ea sau pentru că s-ar fi plictisit, ci din marea Sa iubire, adică a vrut ca și altcineva să se bucure de existență și de iubire în afara Sa. De ce să o distrugă atunci ? Nu pentru că n-ar fi creat-o bine, ci pentru păcatele oamenilor, nemulțumiți, nerecunoscători și cârtitori, înainte de a-i șterge de pe fața pământului le-a trimis însă prin proroci și mai apoi prin Fiul Său mai multe avertismente și îndemnuri să nu mai păcătuiască și să se îndrepte. Prin Hristos, Dumnezeu le-a mai dat oamenilor răgaz să iasă din păcat până la a doua venire a Mântuitorului. Acesta a anunțat iminentul sfârșit ce va veni și a arătat și care vor fi semnele prevestitoare sfârșitului: războaie, calamități naturale, propovăduirea Evangheliei la toate neamurile pământului, convertirea evreilor la creștinism etc.

Cum va veni sfârșitul? Răspunsul îl găsim în cartea Apocalipsei a sfântului Ioan. După împlinirea semnelor premergătoare sfârșitului, va avea loc lupta de la Armageddon când Hristos îl va birui pe Satan, iar lumea aceasta se va metamorfoza într-una în care nu va exista decât binele, iubirea și fericirea.

La începutul secolului XX sectele au început să se înmulțească, să învețe cuvântul lui Dumnezeu după ureche și chiar să încerce să calculeze data celei de-a doua veniri a lui Hristos neținând seama de cuvintele Sale, El spunând că nimeni nu va ști data venirii, decât Dumnezeu Tatăl. Sectanții au stabilit date care s-au dovedit a fi false de fiecare dată, căci nici Hristos și nici sfârșitul n-au sosit încă.

Dar de unde 2000 de ani? Ei au trecut de la nașterea lui Hristos după calendarul gregorian întocmit la sfârșitul secolului XVI din ordinul papei Grigorie al XIII-lea și adoptat în prezent în toată Europa, dar nu în toată lumea. Acest calendar îl corecta pe cel întocmit de Iuliu Cezar care era eronat. A fost nevoie ca data de 5 octombrie 1582 să fie socotită 15 octombrie același an pentru a se îndrepta greșeala.

În anul 1000, în pragul lui, sute și mii de oameni și-au vândut tot ce aveau și și-au cumpărat haine albe și lucruri sfinte după care s-au adunat în biserici sperând ca sfârșitul lumii, Armageddonul, să-i surprindă acolo și să fie mântuiți. Iată că, fie a fost calculat greșit fie nu, în anul 1000 nu s-a petrecut nimic așa cum se așteptau credincioșii din vremea aceea.

[La împlinirea a 2000 de ani de la nașterea lui Hristos, mulți se așteaptă să se petreacă ceva, mai ales că războaie sunt, calamități naturale tot mai multe, Evanghelia e cunoscută în toată lumea, iar de la credință prea mulți au început să cadă. Deci, de acum, sfârșitul poate să vină mâine, peste zece sau o sută de ani. Totul depinde de starea în care ne va surprinde acesta căci, dacă analizăm vorbele lui Eugen Ionescu, poate vom înțelege mai bine sensul sfârșitului lumii. Parafrazându-l, spunem: Ce poți pierde dacă vei crede în Dumnezeu și El nu există? Dar cât de mult vei pierde dacă nu crezi și El există?

..... e.p. ....

